

Dispozitivul

Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare trebuie interpretat în sensul că nu este de natură să se opună unei reglementări naționale care permite informarea publicului prin menționarea numelui produsului alimentar, precum și a celui al întreprinderii sub al cărei nume sau nume comercial a fost fabricat, prelucrat sau distribuit produsul, în situația în care un astfel de produs, deși nu este dăunător sănătății, nu este adecvat consumului uman. Articolul 17 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că permite, în împrejurări precum cele din cauza principală, ca autoritățile naționale să adreseze o astfel de informare publicului, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor.

(¹) JO C 98, 31.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 aprilie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

(Cauza C-645/11) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 1 alineatul (1) și articolul 6 punctul 1 — Noțiunea „materie civilă și comercială” — Plată nedatorată efectuată de o entitate statală — Cerere de restituire a acestei plăți în cadrul unei acțiuni în justiție — Stabilirea instanței competente în caz de conexitate — Legătură strânsă între cereri — Pârât domiciliat într-un stat terț]

(2013/C 156/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Land Berlin

Pârâți: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 6 punctul 1

din Regulamentului (CE) nr. 44/2001 din 22 decembrie 2000 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Noțiunea „materie civilă și comercială” — Includerea sau neinclusiunea unei acțiuni în restituire pentru plata efectuată din eroare de către o entitate statală în cadrul unei proceduri administrative de reparare a unui prejudiciu cauzat de regimul nazist

Dispozitivul

1. Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că noțiunea „materie civilă și comercială” include o acțiune în restituirea unei plăți nedatorate în cazul în care un organism public, căruia o autoritate instituită printr-o lege de reparare a prejudiciilor create ca urmare a persecuțiilor exercitate de un regim totalitar i-a impus să plătească unei persoane prejudiciate, cu titlu de reparație, o parte din suma obținută din vânzarea unui imobil, a virat acestei persoane, din eroare, întregul quantum al prețului de vânzare și, ulterior, solicită în justiție restituirea plății nedatorate.
2. Articolul 6 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că există o legătură strânsă, în sensul acestei dispoziții, între cererile formulate împotriva mai multor pârâți domiciliați pe teritoriul altor state membre în cazul în care aceștia, în împrejurări precum cele din cauza principală, invocă drepturi la reparație suplimentare cu privire la care este necesar să se pronunțe o soluție unitară.
3. Articolul 6 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că nu se poate aplica unor pârâți care nu au domiciliul pe teritoriul unui stat membru atunci când aceștia sunt chemați în judecată în cadrul unei acțiuni formulate împotriva mai multor pârâți printre care se află și persoane cu domiciliul în Uniunea Europeană.

(¹) JO C 80, 17.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 11 aprilie 2013 — Mindo Srl/Comisia Europeană

(Cauza C-652/11) (¹)

(Recurs — Concurență — Înțelegere — Piața italiană a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Plata amenzii de către codebitorul solidar — Interesul de a exercita acțiunea — Sarcina probei)

(2013/C 156/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mindo Srl (reprezentanți: G. Mastrantonio, C. Osti și A. Prastaro, avvocati)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan și L. Malferrari, agenți, asistați de F. Ruggeri Laderchi și R. Nazzini, avocați)

Pârâtă: PFC Clinic AB

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 5 octombrie 2011, Mîndo/Comisia (T-19/06), prin care Tribunalul a statuat că nu este necesară pronunțarea cu privire la o cerere de anulare în parte a Deciziei C(2005) 4012 final a Comisiei din 20 octombrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE (cazul COMP/C.38.281/B.2 — Tutun brut — Italia), referitoare la o înțelegere privind stabilirea prețurilor plătite producătorilor și altor intermediari și împărțirea furnizorilor pe piața italiană a tutunului brut, precum și anularea sau reducerea amenzii aplicate reclamantei — Reclamantă care face obiectul unei proceduri de insolvență aflate pe rolul instanței — Dispariția interesului de a exercita acțiunea

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 5 octombrie 2011, Mîndo/Comisia (T-19/06).
2. Trimite cauza spre rejudecare la Tribunalul Uniunii Europene.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 49, 18.2.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 martie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen — Suedia) — Skatteverket/PFC Clinic AB

(Cauza C-91/12) (¹)

[TVA — Directiva 2006/112/CE — Scutiri — Articolul 132 alineatul (1) literele (b) și (c) — Spitalizarea și îngrijirea medicală și activitățile conexe — Prestarea de îngrijiri medicale în cadrul exercitării profesiilor medicale și paramedicale — Servicii care constau în efectuarea unor acte chirurgicale și a unor tratamente estetice — Intervenții de natură pur cosmetică rezultând doar din dorința pacientului]

(2013/C 156/18)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Skatteverket

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Högsta förvaltningsdomstolen — Interpretarea articolului 132 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Scutiri pentru îngrijirile medicale și prestarea de îngrijiri medicale — Deducerea taxei aferente intrărilor plătite — Prestarea de servicii de chirurgie estetică de natură cosmetică și de natură reconstructivă — Luarea sau neluarea în considerare a obiectivului intervenției chirurgicale sau a tratamentului

Dispozitivul

Articolul 132 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că:

- prestări de servicii asemenea celor în discuție în litigiul principal, care constau în operații de chirurgie estetică și în tratamente estetice, intră în domeniul de aplicare al noțiunilor „îngrijire medicală” sau „prestarea de îngrijiri medicale”, în sensul acestui alineat (1) literele (b) și (c), în cazul în care prestațiile respective au ca scop diagnosticarea, îngrijirea sau vindecarea bolilor ori a anomaliilor de sănătate sau protejarea, menținerea sau restabilirea sănătății persoanelor;
- simpla concepție subiectivă a persoanei care se supune unei intervenții estetice cu privire la aceasta din urmă nu este decisivă, în sine, pentru aprecierea aspectului dacă intervenția respectivă are un scop terapeutic;
- împrejurările că prestații precum cele în discuție în litigiul principal sunt furnizate sau efectuate de un membru al corpului medical autorizat sau că scopul unor asemenea prestații este stabilit de un astfel de profesionist sunt de natură să influențeze aprecierea aspectului dacă intervenții cum sunt cele în discuție în litigiul principal intră în domeniul de aplicare al noțiunilor „îngrijire medicală” sau „prestarea de îngrijiri medicale” în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112 și, respectiv, al articolului 132 alineatul (1) litera (c) din această directivă și,
- pentru a aprecia dacă prestările de servicii asemenea celor în discuție în litigiul principal sunt scutite de plata TVA-ului în temeiul articolului 132 alineatul (1) litera (b) sau (c) din Directiva 2006/112, trebuie luate în considerare toate cerințele stabilite la acest alineat (1) litera (b) sau (c), precum și alte dispoziții relevante din titlul IX capitolele 1 și 2 din directiva respectivă, cum sunt, în ceea ce privește articolul 132 alineatul (1) litera (b) din directiva menționată, articolele 131, 133 și 134 din aceasta.

(¹) JO C 118, 21.4.2012.